

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. prosince 2012 samosoudcem Mgr. René Tinzem,

t a k t o

obžalovaný Mgr. L. B., nar. [redacted] v Ch. [redacted], zástupce ředitele Základní školy W. [redacted], P. [redacted], G. [redacted], trvale bytem N. [redacted], N. [redacted], okres Ch. [redacted],

se z p r o š ť u j e

podle § 226 písm. a) tr.ř. **z obžaloby** pro skutek, spočívající v tom, že v časovém rozmezí od 15.8.2010 do 18.8.2010 v době do 14,00 hodin v obci Seč a její místní části Přemilov okres Chrudim, a také v prostoru Údolní nádrže Seč,

v postavení vedoucího letního tábora pro děti a mládež zaměřeného na příběhy literárního a filmového hrdiny Harryho Pottera, který vedl ve dnech 15.8. až 21.8.2010 v obci Seč, místní části Přemilov, na základě uzavřené Dohody o provedení práce s pořadajícím osobou podnikající pod firmou Jan Nechojdoma – CK MACEK se sídlem Uhlířské Janovice, Okružní 673, když sám byl držitelem platného průkazu zdravotníka zotavovacích akcí, a byl tedy seznámen mimo jiné i se základy záchrany tonoucího v rozsahu přílohy č.2 vyhlášky č.106/2001 Sb. o hygienických požadavcích na zotavovací akce, a předmětný letní tábor s ohledem na znění ustanovení § 11a a § 12 zákona č.258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví podléhal právní úpravě podmínek zotavovacích akcí ve smyslu výchovně rekreačního tábora pro děti,

zvolil nevhodný postup pro přípravu a realizaci plaveckého závodu konaného jako součást táborové hry na téma Harry Potter a relikvie smrti, a měl proběhnout a také proběhl kolem 14 hodiny dne 18.8.2010 na hladině údolní nádrže Seč, kde účastníci závodu měli ve vzdálenosti přibližně 25 metrů od břehu nádrže v oblasti Židovský hřbitov po skoku z paluby kotvící

jachty doplavit ke břehu, když závod zorganizoval přesto, že věděl o tom, že dne 18.8.2010 je na údolní nádrži Seč vyhlášen zákaz koupání, a to rozhodnutím Krajské hygienické stanice Pardubického kraje z téhož dne č.j. 3281/10/HOK-CR/2.106, navíc za nepříznivých povětrnostních podmínek, když v době konání závodu činila teplota vzduchu 17,9 °C a teplota vody pak jen 18,6 °C, především však neučinil nezbytná opatření vedoucí k zajištění bezpečnosti účastníků plaveckého závodu, spočívající v zajištění bezpečnosti plavců doprovodným záchraným člunem, což měl učinit již dne 16.8.2010, kdy s členy Yacht Clubu Pardubice domlouval přepravu závodníků na místo závodů za pomoci jejich plavidel, a nedůvodně přitom spoléhal na to, že závod proběhne bez problémů, konání závodu pak dokonce ani nebyl přítomen a z tábora odjel, takže nebyl ani přítomen tomu, když před vlastním zahájením závodu došlo k radikální změně vysazovací vzdálenosti plavců od břehu, která namísto jím plánovaných 25 metrů činila 80 -100 metrů, a nebyl tedy ani schopen jím plánovaný a připravovaný závod z bezpečnostních důvodů odložit nebo zrušit, což vedlo k tomu, že jeden z účastníků plaveckého závodu, mladistvý V. K., nar. , jehož plavecké schopnosti zjevně neodpovídaly schopnostem ostatních účastníků závodu, po uplavání přibližně 20 metrů od místa seskoku z vysazovací jachty začal tonout, načež mu z důvodů absence řádných bezpečnostních opatření, která měl předem zajistit obžalovaný L. B., nebyla včas poskytnuta účinná pomoc a to vedlo k jeho utonutí,

v němž je obžalobou spatřován přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst.1 trestního zákoníku, **neboť se tento skutek nestal.**

Obžalovaná A. F., nar. v Ch., studentka P. f. U. v P., trvale bytem L., D., okres Ch.

s e z p r o š t ů j e

podle § 226 písm. a) tr.ř. z obžaloby pro skutek, spočívající v tom, že dne 18.8.2010 v časovém rozmezí mezi 13,45 až 14,00 hodin na hladině Údolní nádrže Seč v lokalitě Židovský hřbitov v okrese Chrudim,

v postavení oddílové vedoucí letního tábora pro děti a mládež zaměřeného na příběhy literárního a filmového hrdiny Harryho Pottera, který pod hlavním vedením obžalované L. B. probíhal ve dnech 15.8. až 21.8.2010 v obci Seč, místní části Přemilov, když sama byla držitelkou platného průkazu zdravotníka zotavovacích akcí, a byla tedy seznámena mimo jiné i se základy záchrany tonoucího v rozsahu přílohy č.2 vyhlášky č.106/2001 Sb. o hygienických požadavcích na zotavovací akce, a předmětný letní tábor s ohledem na znění ustanovení § 11a a § 12 zákona č.258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví podléhal právní úpravě podmínek zotavovacích akcí ve smyslu výchovně rekreačního tábora pro děti,

poté, co jí obžalovaný L. B. ponechal na starosti dohled na průběh táborové hry na téma Harry Potter a relikvie smrti, včetně plaveckého závodu, který měl proběhnout a proběhl kolem 14. hodiny dne 18.8.2010 na hladině Údolní nádrže Seč, v době zákazu koupání v nádrži a za podmínek, které jí byly předem známy, když účastníci závodu měli ve vzdálenosti přibližně 25 metrů od břehu nádrže v oblasti Židovský hřbitov po skoku z paluby kotvící jachty doplavit ke břehu, neprovedla kontrolu bezpečnostních podmínek zajištění závodu, především pak nijak nereagovala na několikanásobné prodloužení původně předpokládané trasy závodu, a přímo na místě nepožádala přítomné členy Yacht Clubu Pardubice, kteří

zajišťovali pouze přepravu závodníků a jejich svršků na místo startu závodu, aby zajistili také bezpečnost závodníků, což byli v případě požádání schopni realizovat, když nedůvodně spoléhala na to, že závod proběhne bez problémů a odstartovala jej v době, kdy skutečná trasa závodu činila 80 – 100 metrů, což vedlo k tomu, že jeden z účastníků závodu, mladistvý V. K., nar. , jehož plavecké schopnosti zjevně neodpovídaly schopnostem ostatních účastníků závodu, po uplavání přibližně 20 metrů od místa seskoku z vysazovací jachty začal tonout, načež mu z důvodů absence řádných bezpečnostních opatření, která měla před startem v nepřítomnosti druhého obžalovaného L. B., který je předem nezajistil, zajistit sama, což rovněž neučinila, nebyla včas poskytnuta účinná pomoc a to vedlo k jeho utonutí,

v němž je obžalobou spatřován přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst.1 trestního zákoníku, **neboť se tento skutek nestal.**

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. se poškozená M. K., nar. , bytem T., B. čp. , poškozený Bc. J. K., nar. , bytem T., B. čp. , poškozený Ing. L. K., Ph.D., nar. , bytem T., B. čp. , odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Okresní státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chrudimi podal dne 4.5. 2012 obžalobu na obžalovaného Mgr. L. B. a obžalovanou A. F. pro přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se měli dopustit skutky výše uvedenými. U obžalovaného Mgr. L. B. byla nedbalost spatřována v tom, že neučinil nezbytná opatření vedoucí k zajištění bezpečnosti plavců, spočívající v zajištění doprovodného člunu, což mohl a měl učinit při jednání z členy Yacht Clubu Pardubice dne 16.8.2010 a nebyl přítomen začátku plavecké části hry, tudíž nemohl plánovanou hru odložit nebo zrušit, když došlo k radikální změně vysazovací vzdálenosti plavců. U obžalované A. F. byla nedbalost spatřována v tom, že neprovedla kontrolu bezpečnostních podmínek zajištění závodu, především pak nijak nereagovala na několikanásobné prodloužení trasy plavecké části hry a přímo na místě nepožádala přítomné členy Yacht Clubu Pardubice, aby zajistili bezpečnost plavců, což byli v případě požádání schopni realizovat.

V dokazování provedeném v hlavním líčení, zejména ze svědeckých výpovědí, znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, a z listinných důkazů soud zjistil, že při konání plavecké hry v rámci letního tábora utonul poškozený V. K., který společně s dalšími třemi plavci skočil do vody z plachetnic, vzdálených od břehu přibližně 80 metrů a plaval směrem k břehu přehrady u Židovského hřbitova. Z důvodu technických možností plachetnic byla původně dohodnutá vzdálenost od břehu prodloužena, ale obžalované bylo sděleno, že vzdálenost odpovídá dohodě. Ze stejné plachetnice skočila do vody i svědkyně K. H., která po několika metrech poškozeného V. K. přeplavala. V tu chvíli poškozený plaval na místě, byl udýchaný a volal na ni, aby mu pomohla, že to neuplave. Svědkyně mu

odpověděla, že mu neumí pomoci, aby si zavolal o pomoc na plachetnici, otočila se a plavala dál. Když se znovu ohlédla, už poškozeného na hladině neviděla. Svědek S. [redacted] upozoroval, že se poškozený ponořil pod hladinu a okamžitě se k němu rozjel na motorovém člunu a skočil pro něj do vody. Poškozeného se však nepodařilo zachránit a utonul. Obžalovaný B. [redacted] v době konání plavecké hry nebyl v místě přítomen, odpovědnost za děti předal ostatním vedoucím, kterým sdělil, že o bezpečnost dětí při plavbě i při plavání se budou starat členové Yacht Clubu. Obžalovaná F. [redacted] byla v době plavecké hry na plachetnici a fotografovala plavce. Na druhé plachetnici byla další vedoucí A. [redacted] H. [redacted]. Bezpečnost plavců byla zajišťována členy Yacht Clubu po ústní dohodě obžalovaného s J. [redacted] L. [redacted].

Obžalovaný spáchání trestného popřel a od počátku trestního řízení vypovídal zcela shodně, že plaveckou hru domlouval s dalším vedoucím tábora J. [redacted] P. [redacted] s vedoucím Yacht Clubu v Seči. Domluvili se, že členové Yacht Clubu jsou schopni tuto aktivitu zajistit. Plachetnice měli zastavit ve vzdálenosti 20 až 25 metrů od břehu. Bezpečnost dětí na vodě i ve vodě měli zajistit právě členové klubu, protože mají zkušenosti a proto byli o tuto pomoc požádáni. Při nalodování pověřil obžalovanou, aby dohlédla na průběh hry. Prokazatelně předal odpovědnost.

Obžalovaná A. [redacted] F. [redacted] spáchání trestného činu v celém rozsahu popřela. Na svoji obhajobu zejména uvedla, že obžalovaný řekl, že vše je domluveno s členy Yacht Clubu a to i bezpečnost. Při nalodění dětí obžalovaný předal dohled ostatním oddílovým vedoucím a odjel. Podle toho, co obžalovaný řekl, byla bezpečnost plavců zajišťována člunem, který v blízkosti lodí skutečně byl. Obžalovaná uvedla, že poškozený byl fyzicky zdatný, s plaváním nikdy neměl problémy, viděla jej plavat i vzdálenost větší než 25 metrů. Poškozený V. [redacted] K. [redacted] byl bezprostředně před plaveckou částí hry psychicky i fyzicky v pořádku, uvedl, že je na plavání připraven. Obžalovaná také uvedla, že když připluli do blízkosti Židovského hřbitovu, první plachetnice tam již stála. Svědek L. [redacted] jí řekl, že místo odpovídá dohodě s obžalovaným B. [redacted] a blíže k břehu plachetnice nemůže plout z technických důvodů. Obžalovaná tedy předpokládala, že vše je podle domluvy a po konzultaci s další vedoucí na druhé plachetnici odstartovala plaveckou část. Když uslyšela křik, ohlédla se a viděla, že V. [redacted] plácá rukama a připlouvá k němu motorový člun. Než k němu člun připlul, zmizel poškozený pod hladinou. Obžalovaná předpokládala, že se opět vynoří, ale to se nestalo.

Svědék R. [redacted] S. [redacted] vypověděl, že byl na vodní hladině s motorovým člunem zejména z důvodu případné záchrany zejména plavců se osob na plachetnicích a poté, když mu bylo sděleno svědkem L. [redacted] a následně i od táborové vedoucí, že se bude konat plavecký závod, tak z hlediska bezpečnosti zajišťoval i plavecký závod. Svědek L. [redacted] mu řekl, že má být přítomen u závodníků z důvodu zajištění bezpečnosti.

Svědék J. [redacted] L. [redacted] vypověděl, že připlul s plachetnicí na vzdálenost 50 až 60 metrů od břehu a blíže již připlout nemohl, protože by plachetnice byla neovladatelná v bezvětrí, které u břehu bylo. V okamžiku, kdy začal poškozený tonout, byl od něj motorový člun se svědkem S. [redacted] vzdálen přibližně 30 až 40 metrů a hned k němu vyplul. Svědek připustil, že se s vedoucími dětského tábora mezi řečí hovořilo o vysazovací vzdálenosti a připustil, že se mluvilo o nějakých metrech. Svědek dále připustil, že si svědek S. [redacted] mohl domyslet, že bude dělat záchranu, ale není si vědom, že by se s ním o tom bavil. Na přímou otázku by odpověděl, že jej přímo nepověřil zajištěním bezpečnosti plavců, protože to ani nemůže s ohledem na stanovy hladinové záchranné služby.

Svědék J. P. uvedl, že byl při jednání mezi obžalovaným a svědkem L. Svědek L. řekl, že loď doplují okolo 25 metrů od břehu, přímo k břehu loď doplout nemůže. Svědek připustil, že bezpečnost plavců byla domluvena, ale co konkrétně si nevzpomíná.

Svědék J. K. uvedl, že plachetnice připluly k břehu na vzdálenost 50 až 70 metrů. Dále uvedl, že na člunu byl přítomen záchranář pro bezpečnost plavců, protože jinak by tam neměl co dělat. Svědek T. H. uvedl, že tonoucí zalomil rukama a zmizel pod hladinou. To bylo zpozorováno velice rychle a svědek S. na motorovém člunu rychle k tonoucímu doplul, vyskočil z člunu a začal tonoucího hledat. Motorový člun byl z Yacht Clubu jako prevence a pro případnou pomoc. Svědek J. Š. rovněž uvedl, že motorový člun s vodním záchranářem byl v pohotovosti a při problému byl určen k pomoci. Svědkyně K. H. vypověděla, že poškozený V. K. byl nejprve před ní, protože ona není příliš dobrý plavec. Když jej přeplavala, začal na ni volat, že to neuplave, aby mu pomohla a přitom plaval na místě. Svědkyně mu odpověděla, že neví, jak mu má pomoci, a že má zamávat na loď. Potom plavala dále, když se otočila, poškozeného na hladině již neviděla. Svědkyně určenou plaveckou vzdálenost považovala za přiměřenou.

Svědčce A. H. uvedla, že když plachetnice zastavily, řekl jí kapitán lodi, že blíže k břehu plout nemůže a vzdálenost odpovídá dohodě s hlavním vedoucím dětského tábora. Na bezpečnost plavců dohlíželi členové Yacht Clubu a měli k tomu i speciálně připravený malý motorový člun, který se pohyboval okolo lodí.

Svědci J. H. a P. V. vypověděli, že plavali na vzdálenost přibližně 70 metrů, ale plavecká část byla menší, protože posledních 20 metrů bylo mělko a k břehu se brodili. Při plavání nepocíťovali žádné problémy, určená vzdálenost nebyla problematická. Svědek P. V. také uvedl, že tato vodní disciplína byla zařazena poprvé a bylo jim řečeno, že na ně budou dohlížet členové plaveckého klubu. Svědek J. H. uvedl, že jim řekli, že člun a záchranář jsou tam pro jejich bezpečnost, ale to příliš neposlouchal, protože umí plavat. Svědek Š. D. uvedl, že několik dnů před konáním plavecké hry V. K. společně s ním i s obžalovanými a Janem Podzemným bez problémů přeplaval na šířku celou přehradu tam i zpět.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie, jakož i z výsledku znaleckého posudku, soud zjistil, že příčinou smrti V. K. bylo utonutí a v době utonutí nebyl poškozený pod vlivem alkoholu či jiných psychotropních látek, které by mohly ovlivnit chování a jednání poškozeného.

Přčinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí, kdo jinému z nedbalosti způsobí smrt. Jedná se o přečin nedbalostní, přičemž je možná forma nedbalosti vědomé či nevědomé (§ 16 odst. 1 písm. a, b tr. zákoníku). V podané obžalobě bylo jednání (opomenutí) obžalovaných hodnoceno jako nedbalost vědomá podle § 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání i popis skutku v podané obžalobě u obou obžalovaných naznačuje nedbalost nevědomou podle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Soud proto při hodnocení trestní odpovědnosti a zavinění obžalovaných posuzoval, zda mohli a měli vědět, že může dojít k ohrožení nebo porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Oba obžalovaní měli nepochybně za svěřené děti odpovědnost. Tato odpovědnost není však odpovědností objektivní a neplatí vždy a za všech okolností. Zejména při posuzování trestní odpovědnosti musí soud prokazovat zavinění i v případě nedbalosti.

Obžalovaný L. B. spáchání trestného činu v celém rozsahu popřel. Na svoji obhajobu uvedl, že plavbu na lodích i plaveckou část dohodl se svědkem L. Požadoval po něm zajištění bezpečnosti dětí při plavecké části, která měla být přibližně 20 až 25 metrů. Svědek L. uvedl, že jsou toto schopni zajistit. Obžalovaný předal dohled vedoucím oddílů a členům Yacht Clubu. Dále obžalovaný uvedl, že poškozeného znal dlouhou dobu, věděl, že je schopen uplatit 100 metrů, protože plaval asi týden předtím. Také v prohlášení rodičů bylo uvedeno, že poškozený je plavec. Obžalovaný nemohl vědět, že byla změněna vysazovací vzdálenost a na tuto skutečnost nemohl reagovat, nemohl ji nijak ovlivnit. Požadovat po obžalovaném, aby se osobně seznámil s podmínkami a všemi okolnostmi těsně před plaveckou hrou, by podle soudu znamenalo dovozování objektivní odpovědnosti. Bylo by v rozporu s pravidly přenesení odpovědnosti na ostatní vedoucí. Podle názoru soudu obžalovaný nejednal zaviněně. Obžalovaný také prokazatelně požádal J. L. o zajištění bezpečnosti plavců a bylo mu sděleno, že Yacht Club je schopen toto zajistit. Tato bezpečnost byla skutečně zajištěna přítomností motorového člunu se záchranářem. Kromě zavinění se soud zabýval i otázkou příčinné souvislosti. Soud nezjistil příčinnou souvislost mezi jednáním obžalovaného a vzniklým následkem. Obžalovaný s ohledem na všechny okolnosti bezpečnost plavců řádně zajistil a přítomností motorového člunu se záchranářem došlo k přerušení příčinné souvislosti mezi jeho jednáním a následkem.

Obžalovaná A. F. spáchání činu také popřela. Na svou obhajobu uvedla, že obžalovaný B. sdělil, že o bezpečnost plavby i plavání se kompletně postarají jachtaři a na místě si ověřila, že skutečně je přítomen motorový člun. Podle názoru soudu obžalovaná nemohla jednat zaviněně podle popisu skutku uvedeného v obžalobě, protože měla informaci, že bezpečnost plavců zajišťují jachtaři a také skutečně v blízkosti měla možnost sledovat motorový člun se záchranářem. S ohledem na své zkušenosti nemohla rozpoznat, že došlo k prodloužení dohodnuté vysazovací vzdálenosti a nemohla rozpoznat hrozící riziko. Shodně s obžalovaným B. došlo i v případě obžalované k přerušení příčinné souvislosti mezi jejím jednáním a vzniklým následkem, protože byl přítomen motorový člun se záchranářem.

Obhajoba obžalovaných byla v provedeném dokazování potvrzena provedenými důkazy, zejména výpověďmi svědků. Především svědek S. již v přípravném řízení uvedl, že mu svědek L. řekl, že má být přítomen u závodníků z důvodu zajištění bezpečnosti. U hlavního líčení se tento svědek od původní výpovědi odchýlil, ale po přečtení výpovědi z přípravného řízení podle § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř., když měl odstranit rozpory, uvedl, že když to na policii tak řekl, tak to tak je. Protože jej svědek L. požádal o zajištění bezpečnosti plavců, je zřejmé, že se takto svědek L. nejprve dohodl s obžalovaným a nejednal z vlastní vůle. Svědci K., H. i Š. shodně potvrdili, že byli o účast na plavbě požádáni svědkem L. a všichni vnímali přítomnost motorového člunu a svědka S. mimo jiné i z důvodu zajištění bezpečnosti plavců. Shodným způsobem hodnotila přítomnost záchranáře i obžalovaná a další svědci, včetně plavců. Nelze jí proto klást k tíži, že bezpečnost plavců nezajistila. Svědek L. popřel, že by přímo požádal svědka S. o zajištění bezpečnosti plavců a odvolával se na znění stanov hladinové záchranné služby, které toto neumožňují. Nicméně nepřímo potvrdil, že si svědek S. mohl jeho slova vyložit tak, že jej o to požádal. Tento svědek také připustil, že s obžalovaným B. hovořil o vysazovací vzdálenosti a mezi řečí se také hovořilo o zajištění bezpečnosti plavců. Výpověď svědka, že stanovy hladinové záchranné služby neumožňují zajistit bezpečnost plavců, je nepřesvědčivá. Ostatně již státní zástupce v podané obžalobě uvedl, že v případě požádání byli členové Yacht Clubu schopni zajistit bezpečnost plavců. S tímto názorem státního zástupce se soud zcela ztotožňuje.

Dalším svědkem, který potvrdil obhajobu obžalovaných, byl svědek P [REDACTED]. Tento svědek při konfrontaci s obžalovaným uvedl, že bezpečnost plavců byla domluvena, ale již neví co konkrétně. Konfrontaci podle § 104a tr. ř. soud provedl, protože výpověď svědka v důležité okolnosti byla v rozporu s výpovědí obžalovaného.

Soud vyslechl matku i bratra obžalovaného. Oba svědci uvedli, že poškozený byl špatným plavcem, nerad plaval, plaval vždy jen v místech, kde dosáhl na dno. K těmto výpovědím soud nepřihlédl, protože jsou v rozporu s prohlášením rodičů pro potřeby dětského tábora, kde je uvedeno, že poškozený je plavec. Stejná skutečnost byla zjištěna i výpovědí dalších účastníků tábora. Poškození navrhli provedení dalších důkazů, a to výslech svědka, který měl být přítomen jednání mezi obžalovaným a svědkem L [REDACTED]. Tento důkaz soud pro nadbytečnost neprovedl. Obsah jednání byl dostatečně prokázán. Ze stejných důvodů soud neprovedl výslech dalších osob přítomných na palubách plachetnic. I v tomto směru bylo provedeným dokazováním zjištěno dostatečné množství rozhodných skutečností, které jsou důležité pro rozhodnutí.

U obou obžalovaných soud zkoumal objektivní i subjektivní míru opatrnosti s ohledem na konkrétní objektivní okolnosti i znalosti a zkušenosti obžalovaných. Objektivní míra opatrnosti je především určována vyhl. č. 106/2011 Sb., o hygienických požadavcích na zotavovací akce pro děti, ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška určuje, že koupání dětí musí být přizpůsobeno počasí, fyzické zdatnosti dětí a jejich plaveckým schopnostem. Děti se mohou koupat jen za dohledu osoby činné při zotavovací akci jako dozor. Dohled může vykonávat jen osoba, která je schopna poskytnout záchranu tonoucím. Koupat se děti smějí nejdříve 1 hodinu po hlavním jídle nebo po intenzivním cvičení. Porušení těchto povinností soud neshledal. Z provedených důkazů vyplynulo, že poškozený V [REDACTED] K [REDACTED] patřil fyzicky i psychicky k nejzdatnějším účastníkům tábora. S obžalovanými se znal dlouhou dobu, obžalovaní znali jeho plavecké schopnosti, plavali s ním přes přehradu, stanovená plavecká vzdálenost odpovídala jeho plaveckým schopnostem. Podle výpovědí dalších účastníků tábora před plaváním nebyl žádný náročný fyzický program, byla respektována doba vymezená pro spánek i doba po jídle. Poškozený byl po dobu plavání pod dohledem obžalované i další vedoucí A [REDACTED] H [REDACTED]. Jestliže obžalovaná po určitou dobu fotografovala další dva plavce, nehodnotí soud tuto skutečnost tak, že byl porušen dozor, protože byl vykonáván další přítomnou vedoucí. Zjištěná teplota vody odpovídala normám pro koupání dětí. Vyhlášený zákaz koupání a jeho porušení nebylo v příčinné souvislosti s utonutím poškozeného. Bezpečnost plavců byla zajištěna přítomností záchranáře na motorovém člunu. Přes všechna tato zjištění soud posuzoval i uznávanou míru opatrnosti obvyklou ve společnosti a možné porušení obecné prevenční povinnosti podle § 415 občanského zákoníku. Ani tato povinnost nebyla porušena, protože byla zajištěna přítomnost motorového člunu se záchranářem. Z hlediska zachování subjektivní míry opatrnosti soud hodnotil kromě konkrétních okolností i schopnosti a speciální zkušenosti obžalované F [REDACTED]. Její jednání probíhalo za situace, kdy poškozeného dlouhou dobu znala, věděla, že poškozený je plavcem schopným uplavat určenou vzdálenost, vzhledem k věku je schopen včas rozeznat hrozící riziko a požádat o pomoc, věděla, že směrem k břehu se hloubka vody snižuje a ve vzdálenosti do 30 metrů je hloubka okolo 120 cm. S přihlédnutím k těmto skutečnostem považovala oprávněně vzdálenost motorového člunu za přiměřenou pro zajištění bezpečnosti plavců.

Proto soud po zhodnocení uvedených důkazů a skutečností shora uvedených dospěl k závěru, že se nepodařilo prokázat, že se staly skutky uvedené v obžalobě a oba obžalované pole § 226 písm. a) tr. ř. obžaloby zprostil.

Protože byli obžalovaní zproštěni obžaloby, postupoval soud podle § 229 odst. 3 tr. ř. a poškozené odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr.ř., a to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo poškozený žádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Chrudimi dne 6. prosince 2012

Mgr. René Tinz v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Romana Blažková

